

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Павликени, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАТИНА МИНЕВА

при участието на секретаря Венка Миланова
като разгледа докладваното от КАТИНА МИНЕВА Гражданско дело № 20234140100702 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове за присъждане на имуществени и неимуществени вреди с правно основание чл. 45 ЗЗД.

Ищецът твърди, че до ***.09.2022 г. работел в „Т. п.“ АД, със седалище и адрес на управление - ***, на длъжност- ***, с месторабота в бензиностанция „***“, находяща се в град П. Сочи, че на 01.08.2022 г. бил на работа нощна смяна, когато след полунощ, ответникът пристигнал в бензиностанцията, заредил гориво в лекия си автомобил марка „Мерцедес“, след заплащане на горивото се качил в автомобила си, привел го в движение, форсирайки го и започнал да изпълнява приплъзване на същия около бензиностанцията. След като спрял, ищецът излязъл от сградата на бензиностанцията и му казал, че не е редно да прави такива маневри, предвид мястото на което се намира. Твърди се в исковата молба, че ответникът отишъл при ищеца попитал го какъв му е проблема и неочаквано го удари два пъти в лявата част на главата, следствие на ударите се сочи, че И. Н. паднал на колене, а ответникът си тръгнал. Изложени са твърдения, че след нанесените от ответника удари ищецът изпитал силна болка на мястото на ударите, която продължила непрекъснато и след прекратяване на агресивните му действия, започнал да изпитва чувство на тежест в главата и на моменти губел равновесие, съчетано със световъртеж и гадене. На следващо място се твърди, че малко след нанесените на ищеца удари на лицето му се появили хематом на лява орбита и оток в лявата част на главата, поради което на ***.2022 г., посетил лекар- ***, който го прегледал и му издал медицинско свидетелство за констатираните травматични увреждания, както и болничен лист за временна неработоспособност за времето от **.08.2022 г. до ***08.2022 г. Ищецът сочи, че около две седмици след причинената му телесна увреда изпитвал болки в лявата част на лицето и главата на

мястото на ударите, като в известни периоди имал и главоболие, бил нарушен сънят му, а белезите- хематом и оток, изчезнали след около 15 дни, като чувствал физически дискомфорт. Твърди се в исковата молба, че освен физическите болки от нанесената му от ответника телесна повреда ищецът се почувствал и продължал да се чувства изключително унизен, тъй като деянието било извършено пред присъстващите на бензиностанцията две момичета и едно момче, а и поради факта, че град *** е малко населено място и случаят станал достояние в обществото, като по този начин бил уронен авторитетът му. Сочи, че няколко дни бил в шок от извършеното спрямо него деяние, получил бил сериозна психическа травма. Ищецът излага твърдения, че след изтичане на периода, в които е ползвал отпуск поради временна неработоспособност се е върнал на работа, но престоят му на работното му място непрекъснато му напомнял за случилото се, много от клиентите на бензиностанцията започнали да го разпитват за инцидента, като сочи, че това му било неприятно и изпитвал психически дискомфорт, като се чувствал потиснат когато ходел на работа. Поради изложените причини, сочи, че бил принуден да поиска да бъде прекратен трудовият му договор, като твърди това да се е случило на **.09.2022 г.

Ищецът твърди, че за извършеното деяние *** съд - ***, с Определение № *** г., по АНД № *** г. е одобрил постигнато споразумение и е признал ответника за виновен в това, че е извършил престъпление с правна квалификация по чл. 131, ал.1, т.12, пр.1, във вр. с чл.130, ал.2 НК, тъй като на 01.08-2022 г., около *** ч., в град П., чрез нанасяне на два отделни удара в лявата част на лицето и главата с дясната ръка му е причинил лека телесна повреда, изразяваща се в контузия с хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата, причинили му болка и страдание, като деянието е извършено по хулигански подбуди, поради което и на основание чл. 375а, ал.2 НПК, във вр. с чл.78а, ал.1, НК, ответникът е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 900,00 лева.

В исковата молба се твърди, че поради извършеното от ответника деяние ищецът е претърпял описаните от него физически болки и страдания, като също така е засегната и психиката му, поради което счита, че ответникът му дължи обезщетение за причинените неимуществени вреди в размер на 7 000,00 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането, а именно 01.08.2022 г., до окончателното изплащане. Претендира се обезвреди на претърпени имуществени вреди в размер на 1 000,00 лева, представляващи заплатено от ищеца на ***12.2022 г. адвокатско възнаграждение за защита на правата и интересите му по воденото срещу ответника досъдебно производство за процесния случай, а именно ДП №*** - сл.*** г., по описа на *ОП ***, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК оспорва исковата претенция за обезщетение на неимуществените вреди по размер, като признава, че безспорно са налице неимуществени вреди, причинени на ищеца от причиненото от него деяние, представляващо престъпление по чл. чл. 131, ал.1, т.12, във вр. с чл. 130, ал.1 НК. Оспорва размерът на претендираното обезщетение, касателно репарацията на причинените на ищеца неимуществени вреди. Твърди, че от изложените в исковата молба обстоятелства не ставало ясно дали е налице причинно-следствена връзка между причинените телесни увреждания, нанесените неимуществени вреди и формирането на решение от страна на ищеца да напусне работата си. Сочи липса на доказателства,

касателно твърдени от ищеца физически и психически страдания, твърди, че същите могат да бъдат причинени от различни и неуточнение заболявания и излага твърдения за липса на причинно-следствена връзка между тях и причиненото увреждане.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

С одобрено от съда споразумение с определение № *** г. постановено по АНД № ***/*** г. по описа на *** съд ответникът В. Г. е признат за виновен в това, че на 01.08.2022 г. около *** ч. в гр. П., на бензиностанция „***“, находяща се в гр. П., чрез нанасяне на два отделни удара в лявата част на лицето и главата с дясната ръка, е причинил на И. Н. Н. от ***, лека телесна повреда, изразяваща се в контузия с хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата, причинили на пострадалия болка и страдание, като деянието е извършено по хулигански подбуди – престъплени е по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 1-во, във вр. с чл. 130, ал. 2 НК, като на основание чл. 375а, ал.2 НПК, във вр. с чл. 78а, ал.1 НК ответникът е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 900,00 лева.

От СМУ изх. № *** г. се установява, че при прегледа на ищеца от д-р Х. Й.- *** е констатирано наличие на хематом на лява орбита и оток на главата в лява париеална област. Същите обстоятелства се установяват и от амбулаторен лист № *** г. издаден от д-р Х. Й.- ***, както и че на ищеца И. Н. е назначена външна терапия, компреси и обезболяващи.

От болничен лист № ***, издаден на *** г. е видно, че ищецът е ползвал отпуск поради временна нетрудоспособност за периода от **.08.2022 г. до **.08.2022 г.- 14 дни, с диагноза по *** – повърхностна травма на окосмената част на главата.

От заповед № *** г. на изпълн. директор на „Т. п.“ АД, *** е видно, че на основание чл. 325, ал.1, т.1 КТ считано от ***.09.2022 г. е прекратено трудовото правоотношение между „Т. п.“ АД, *** и ищеца на длъжност обслужващ бензиностанция, поради отправена молба от служителя и постигнато съгласие за прекратяване на трудовия договор.

От представен с исковата молба договор за правна защита и съдействие № *** от *** г. със страни ищецът И. Н. Н. и адвокат В. Е. В.- ***АК е видно, че същият е с предмет правна защита и съдействие, изразяващо се в процесуално представителство и защита по ДП № *** г. по описа на *ОП- ***, с договорено възнаграждение в размер на 1 000,00 лева. Видно от инкорпорираната разписка в същия документ договореното възнаграждение е заплатено в брой на ***12.2022 г.

От показанията на свидетелката В. А. се установява, че познава ищеца И. Н., тъй като е *** на бензиностанция „***“, находяща се в гр. П., където към момента на инцидента била местоработата на ищеца. Свидетелката била информирана от ищеца, че е нападен по време на работа, при което тя незабавно отишла в обекта на бензиностанцията и видяла И. Н., че е с разкъсано служебно облекло, изглеждал много притеснен и пребледнял, лицето му било много червено, като имал и видим оток на главата. Ищецът разказал на свидетелката за случилото се, след което мястото на инцидента било посетено и от полицейски служители, които снели обяснения от И. Свидетелката прегледала запис от охранителните камери на обект, като видяла, че ответникът потегля със страшна скорост от бензиностанцията, при което му е отправена забележка от ищеца, след което ответникът спира автомобила си, върти гуми на плаща на бензиностанцията, слиза от колата си и започва да бие с юмруци и да

дърпа ищеца пред помещението на самата бензиностанция, където се намира вратата. След приключване на работната смяна на ищеца около 07.00 часа, тъй като било трудно да се намери човек, който да го замести през нощта и при негова преценка, че може да остане, ищецът посетил болнично заведение и информирал свидетелката А., че му бил издаден болничен лист за около 10 дни по спомен на свидетелката. След като отново се завърнал на работното си място Н. отработил две нощни смени, тъй като работел само такива, и подал молба за напускане. При проведени разговори със свидетелката последният ѝ споделил, че това решение е взел следствие на инцидента, че това е по-добрият за него вариант- да напусне град П. и дори България, тъй като се притеснява, че можело да има последствия за него и семейството му, тъй като ответникът бил конфликтна личност, за което знае и свидетелката, предвид размер на населеното място- *** и факта, че хората се познават. Ищецът ѝ споделил, че именно инцидентът е бил причината, поради която е напуснал работата си и гр ***, като свидетелката знае, че Н. е работил и преди това в чужбина, но се е върнал в града със семейството си като е искал да се установят в България, където и децата му да учат.

Свидетелят В. В.- *** на ищеца към процесната дата дава показания, че непосредствено след инцидента разбрал за него от свидетелката А., тъй като бил отпуск, който трябвало да бъде прекъснат, поради инцидента и наложилото се отсъствие от работа на ищеца, когото трябвало В. да замества. Свидетелят разбрал, че Н. бил набит на работното си място, след няколко дни му се обадил по телефона, за да разбере как е, при което ищецът му споделил, че има главоболие, сърцебиене и световъртеж. Видели се след като Н. се върнал на работа, като все още последният имал оток на главата. Ищецът споделил на свидетеля, след като започнал отново работа, че всички го разпитват за процесния инцидент, как е станало, той ли го е предизвикал и какви ще бъдат последствията след това. Свидетелят сочи, че две седмици след като започнал отново работа ищецът не можал да издържи на психическото натоварване, а именно, че хората го разпитват постоянно, бил притеснен и затворен в себе си. Твърди, че ищецът му споделил, че ще търси отново работа в чужбина, тъй като бил притеснен, да не се повтори инцидентът, тъй като бил потърсил съдействие от правоохранителните органи. Две седмици след това напуснал работа. Свидетелят споделя, че също се е притеснявал да не му се случи нещо подобно като на ищеца, а именно да му бъде нанесен побой, тъй като нощно време работят сами на бензиностанцията. Показанията на свидетелите А. и В. настоящият състав кредитира като достоверни, тъй като от една страна не констатира съществени противоречия между тях и останалия доказателствен материал, а от друга същите са логични и разкриват в достатъчна степен фактите, за които са допуснати тези свидетели. Наличието на колегиални отношения с ищеца не следва да води дефинитивно до дискредитиране показанията на свидетелите, поради евентуален интерес, а преценката за достоверност и надеждност на показанията им следва да бъде осъществена след съпоставка на казаното от тях с другите доказателства, включени в доказателствената маса. Предвид вече констатираната еднопосочност на показанията на А. и В.- помежду им, както и с останалия доказателствен материал по делото, съдът ги цени като достоверни, поради което и възраженията на процесуалния представител на ответника, касателно необективността на свидетелските показания са необосновани.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи положителните факти, на които се позовава, а именно: извършено от ответника

неправомерно деяние /действие или бездействие/, в резултат на което на ищеца са причинени вреди от посочените, техния вид и размер.

Според чл. 45 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като вината на увреждащия се предполага до доказване на противното. Източник на вредоносния резултат е осъщественото от деликвента противоправното поведение, което се характеризира с време и място на извършване, както и с единство на решението, въз основа на което то се предприема.

Определението за одобряване на споразумение има последиците на влязла в сила присъда- чл. 383, ал.1 НПК, следователно и по арг. от чл. 300 ГПК, установените чрез него дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца имат обвързваща сила по отношение на съда, разглеждащ гражданскоправните последици от деянието.

В настоящото производство, с оглед одобреното от съда споразумение с определение № *** г. постановено по АНД № *** г. по описа на *** съд и в съответствие с нормите на чл. 300 ГПК и чл. 383, ал. 1 НПК, настоящият състав на съда е задължен да приеме, че на 01.08.2022 г. около *** ч. в гр. П., на бензиностанция „***“, находяща се в гр. П., ответникът В. Г. чрез нанасяне на два отделни удара в лявата част на лицето и главата с дясната ръка, е причинил на И. Н. Н. от *** , лека телесна повреда, изразяваща се в контузия с хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата, причинили на пострадалия болка и страдание, като деянието е извършено по хулигански подбуди– престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 1-во, във вр. с чл. 130, ал. 2 НК, като на основание чл. 375а, ал.2 НПК, във вр. с чл. 78а, ал.1 НК ответникът е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 900,00 лева. Тези действия на ответника са признати от наказателния закон за престъпления, поради което са противоправни, а осъждането му за тях сочи на виновното им извършване от негова страна. По изложените съображения следва да се приемат за доказани обективните характеристики на вредоносното деяние на ответника, които по аргумент от разпоредбата на чл. 300 ГПК, не подлежат на пререшаване в настоящото производство.

Безспорно се установи по делото, че противоправното и виновно поведение на деликвента е причинило на ищеца неимуществени вреди свързани с негативно засягане на физическото му здраве и психическа му сфера. Получените вследствие на ударите хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата безспорно сочат, че същият е търпял болки и страдания, създаващи физически, емоционален и социален дискомфорт за определен период от време. Тези травматични увреждания, наред с притесненията от последваща саморазправа от страна на ответника с ищеца /свидетелските показания на А. и В./ са породили у ищеца притеснения и тревожност, които са били до така степен, че ищецът е взел решение да напусне работното си място, както и населеното място, а дори и България, където скоро преди това се е бил завърнал с желание да се установи със семейството си и където децата му да учат. Това негативното засягане на неимуществената сфера на ищеца е в причинна връзка с осъщественото от ответника противоправно деяние, тъй като вредите не биха настъпили, ако деликвента не бе извършил увреждащите действия, за които е признат за виновен от наказателния съд. В случая установените по делото вреди за ищеца са пряка последица от осъществения от ответника деликт, а не са резултат на случайни или други обстоятелства.

По изложените съображения съдът намира за доказани всички елементи от

фактическия състав на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД, което поражда правото на пострадалия да получи следващото му се обезщетение. По отношение на размера на претенцията за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, съдът намира следното: в понятието „неимуществени вреди” се включват всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на увреденото лице, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но създаващи социален дискомфорт за определен период от време. При деликтната отговорност обезщетението е парично и размера му се определя от съда по справедливост – чл. 52 ЗЗД. Според дадени задължителни указания с т. 11 на ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства - характер на увреждането, начин на извършването, степен на влошаване на здравословното състояние и прогнозите за бъдещо развитие на увреждането, продължителността и интензитета на преживените морални страдания, икономическата конюнктура в страната и др.

В случая, в резултат на процесния деликт на ищеца са причинени две леки телесни повреди, изразяваща се в контузия с хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата. Получените в резултат на травмите телесни увреждания неминуемо са причинили на пострадалия физически болки и страдания, като се е наложило същият да проведе домашен- амбулаторен режим на лечение за период от 14 дни- видно от болничен лист № *** г., като за същия период от време ищецът е бил и временно нетрудоспособен, като видими следи от една от травмите на главата му имало и след този период- видно от показанията на свидетеля В. Съдът дава вярана посочените показания, тъй като същият е имал непосредствени наблюдения над състоянието му след инцидента. От неговите показания и тези на свидетелката А. се установява още, че ищецът е изживял и значителен психически стрес от случилото се. Взел решение да напусне не само работа, но и град П. и Р. България, където скоро преди инцидента се е бил завърнал от чужбина с намерение да се установи със семейството и децата му да учат.

За да определи конкретния размер на следващото се на ищеца обезщетение, съдът съобрази и начина на получаване на описаните увреждания, които не се характеризира с особен травматизъм, тъй като са получени в резултат на нанесени от ответника два удар в лицето му. Недоказани по делото останаха ищцовите твърдения за нарушения в съня, чувство на тежест в главата и уронване на престижа му в гр***.

При съобразяване на всичко изложено настоящият състав на съда намира, че справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди претърпени в резултат на осъществения от ответника деликт на **.08.2022 г., за който е признат за виновен с одобреното от съда споразумение, възлиза на 5 000, 00 лева. Този размер на обезщетението ще репарира напълно търпените от ищеца неимуществени вреди, без да доведе до неоснователно му обогатяване.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства налага категоричния извод, че следствие на осъществения от ответника деликт ищецът е претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в сторените от него разходи за заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство и защита по ДП № *** г. по описа на *ОП- ***. Платената сума в размер на 1 000, 00 лева несъмнено намалява актива на ищеца и представлява имуществена вреда за него. Доколкото същата е настъпила в резултат на престъплението, за което ответникът е признат за виновен, са налице предпоставките за ангажиране на деликтната му отговорност.

Мотивиран от изложеното съдът намира, че следва да уважи предявения иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на признатото за престъпление деяние на ответника до размера на 5 000,00 лева и до пълния предявен размер от 1 000, 00 лева за обезщетението за имуществени вреди. Искът за присъждане на неимуществени вреди следва да се отхвърли за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 7 000, 00 лева, като неоснователен и недоказан. На основание чл. 84, ал. 3 ЗЗД и с оглед отправеното с исковата молба искане за това определените от съда обезщетения следва да бъдат присъдени, ведно със законната лихва от деня на увреждането – 01.08.2022 г. за обезщетението за неимуществени вреди до окончателно изплащане на сумата и от 08.09.2023 г. за обезщетението за имуществени вреди с оглед диспозитивното начало и обективизираното искане на ищеца в исковата молба, касателно началния момент на лихвата за това обезщетение. При непозволеното увреждане се касае за компенсаторни, а не мораторни лихви, които се дължат от датата на събитието.

С оглед изхода на делото с право на разноски разполагат и двете страни. Ищецът доказва направата на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, общия размер на които изчислен съразмерно на уважената част от исковите възлиза на 750, 00 лева. Ответникът е направил разноски също за адвокатско възнаграждение, от което по съразмерност следва да му бъде присъдена сумата от 250,00 лева, на основание чл. 78, ал.3 ГПК. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса върху уважения размер на исковите от 240, 00 лева.

Мотивиран от изложеното Районен съд Павликени, IV състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. С. Г., с ЕГН ***, с постоянен адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на И. Н. Н., с ЕГН *****, с постоянен адрес ***, по предявените обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 45 ЗЗД, СУМАТА от 5 000, 00 лева /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за претърпени болки и страдания и психически стрес, в резултат на причинена на ищеца на 01.08.2022 г. лека телесна повреда, по хулигански подбуди, изразяваща се в контузия с хематом на лява орбита и контузия с травматичен оток в лява теменна област на главата, за което престъпление ответникът е признат за виновен с одобрено споразумение с определение № *** г. постановено по АНД № *** г. по описа на *** съд, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на деликта – 01.08.2022 г. до окончателното ѝ изплащане както и СУМАТА от 1 000, 00 лева /хиляда лева/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в сторените разходи за заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство и защита по ДП № *** г. по описа на *ОП- ***, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на депозиране на исковата молба в съда – ***.09.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 5 000, 00 лева до пълния предявен размер от 7 000,00 лева или за сумата от 2 000, 00 лева, като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА В. С. Г., с ЕГН ***, с постоянен адрес *** ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд *** държавна такса**

върху уважения размер на исовете- сумата от 240, 00 лева /двеста и четиридесет лева/, както и сумата от 5,00 лева /пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА В. С. Г., с ЕГН ***, с постоянен адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на И. Н. Н., с ЕГН *****, с постоянен адрес ***, СУМАТА от 750,00 лева /седемстотин и петдесет лева/ - представляваща направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част на исовете.**

ОСЪЖДА И. Н. Н., с ЕГН ***, с постоянен адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на В. С. Г., с ЕГН *****, с постоянен адрес ***, СУМАТА от 250,00 лева /двеста и петдесет лева/ - представляваща направените по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част на иска.**

Решението подлежи на обжалване, пред Окръжен съд Велико Търново, в двуседмичен срок, от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____